

Kamer der Volksvertegenwoordigers

4 MAART 1953

WETSONTWERP

houdende tijdelijke uitzonderingsbepalingen ten gunste van de personen welke zwaar beproefd werden door de overstromingen van Februari negentienhonderd drie en vijftig.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE GRYSE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het is in het kader van de maatregelen die ten gunste van de slachtoffers der zware overstromingen van de maand Februari 1953 dienen getroffen te worden, dat het onderhavig wetsontwerp zijne plaats inneemt.

De bedoeling van de Regering is eenvoudig : toelaten dat de schuldenaars, slachtoffers van de jongste overstromingen, uitstel van betaling zouden krijgen om hunne schulden te kwijten.

Het artikel 1244 van het Burgerlijk Wetboek, zoals het gewijzigd is bij de wet van 30 Juli 1938, schept weliswaar daartoe ene algemene mogelijkheid. Er blijven echter verscheidene gevallen waar van dit artikel geen toepassing kan gemaakt worden en waar er derhalve geen uitstel van betaling kan worden verleend. Dit betreft : de wisselbrieven, de orderbriefjes, de herveilingen en de rechterlijke uitspraken die kracht van gewijsde hebben. In deze gevallen is de rechter niet bij machte uitstel van betaling toe te staan.

Het onderhavig wetsontwerp wil precies daaraan verhelpen : het wil kortom het uitstel van betaling der schul-

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Joris, voorzitter; de heren Charlotteaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Fimmers, Gendebien, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. -- Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. --- Janssens, Leclercq.

Zie :

215 : Wetsontwerp.
225 : Amendement.

Chambre des Représentants

4 MARS 1953

PROJET DE LOI

portant des dispositions exceptionnelles et temporaires en faveur des personnes qui ont été gravement éprouvées par les inondations de février mil neuf cent cinquante-trois.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE LA JUSTICE (1).
PAR M. DE GRYSE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi s'insère dans le cadre des mesures à prendre en faveur des victimes des graves inondations du mois de février 1953.

Le but que se propose le Gouvernement est simple : accorder aux débiteurs, victimes des récentes inondations, des délais pour le paiement de leurs dettes.

L'article 1244 du Code civil, modifié par la loi du 30 juillet 1938, crée, il est vrai, une faculté générale en ce sens. Il subsiste cependant divers cas dans lesquels il ne peut être fait application de cet article et dans lesquels, par conséquent, aucun délai de grâce ne peut être accordé. Il s'agit des lettres de change, des billets à ordre, des ventes sur folle enchère et des jugements coulés en force de chose jugée. Dans ces cas, le juge n'a pas le pouvoir d'accorder un délai de paiement.

Le présent projet de loi entend précisément y porter remède : bref, il prévoit l'octroi d'un délai de paiement,

(1) Composition de la Commission : M. Joris, président; MM. Charlotteaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Fimmers, Gendebien, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. -- Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. --- Janssens, Leclercq.

Voir :

215 : Projet de loi.
225 : Amendement.

den mogelijk maken, zelfs wanneer wisselbrieven of orderbrieven voorhanden zijn, of ook als het gaat om schulden voortkomende uit herveilingen, of nog wanneer de schulden dienen betaald te worden ingevolge rechterlijke uitspraken die kracht van gewijsde hebben.

Aldus gezien, leunt het wetsontwerp aan bij zekere voor-
gaanden, als bvb. de besluitwetten van 13 en 15 Mei 1940, 19 Maart 1945 en vooral de wet van 24 Augustus 1948, waar de Hoven en de Rechtbanken, terwille van uitzonderlijke toestanden die gesproken waren uit overstromingen, in afwijking van artikel 1244, aan de schuldenaars, slachtoffers van deze ramp, onder daartoe bepaalde voorwaarden, uitstel van betaling konden verlenen.

**

Het ontging gewis uwe Commissie niet dat het voorstel tot dergelijke wettelijke beschikkingen, met zekere schroomvalligheid dient bejegend te worden. Het toestaan van uitstel tot betaling, waar het bijvoorbeeld gaat om wisselbrieven, druist als het ware in tegen de essentie zelf van de wisselbrief. Het gaat evenzeer in tegen de grondprincipes van onze rechterlijke inrichting wanneer wij bijvoorbeeld zien voorstellen dat een vonnis dat kracht van gewijsde verworven heeft, toch nog in aanmerking zal kunnen genomen worden door de rechter in kortgeding om er termijnen van uitstel aan vast te hechten voor wat de uitvoering betreft.

Deze juridische ongerijmdheden kunnen gewis aanstoot geven, en de vrees dat er heel wat mensen kunnen pogen misbruik te maken van deze begunstigende maatregelen stelt inderdaad een probleem.

Dit alles neemt echter niet weg dat er kost wat kost verholpen dient te worden aan het erbarmelijk lot van tal van slachtoffers van de laatste overstromingen. De gevestigde rechtsprincipes moeten dan kunnen wijken voor deze uitzonderlijke noodtoestand. Waar zij streng geëerbiedigd en stipt nageleefd dienen te worden in normale tijdsomstandigheden, daar moeten zij, bij uitzonderlijke noodtoestanden, de plaats kunnen ruimen voor regelen die door rechtvaardigheid en billijkheid als het ware geboden zijn. Het adagium « *summum jus, summa injuria* » draagt in dergelijke noodtoestanden immers zijn volle betekenis.

Het is dan ook ene haast vanzelfsprekende noodzakelijkheid dat de rechterlijke instanties gewapend zouden zijn om tegen de gebeurlijke harteloosheid van sommige schuldeisers in te gaan ten opzichte van zwaar getroffen schuldenaars. Het onderhavig wetsontwerp biedt hun daartoe de nodige middelen. Het is aan de hand van de hierboven aangegeven beschouwingen, dat uwe Commissie, na ze grondig te hebben onderzocht en na er lichte wijzigingen te hebben aangebracht, deze eenparig heeft goedgekeurd.

Het wetsontwerp telt slechts drie artikelen.

Het eerste heeft betrek op de personen die vóór 1 Februari 1953 een wisselbrief of een orderbriefje hebben getrokken, geaccepteerd, geëndosseerd of voor aval hebben getekend, en die door de watersnood van de maand Februari 1953 zwaar werden beproefd. De rechter zal hun uitstel kunnen verlenen voor de betaling van hunne schulden en zal de vervolgingen tegen hen kunnen doen schorsen.

Het heeft ongetwijfeld zijn nut hierbij volgende aanmerkingen te maken.

De verplichting voor drager om zijn toevlucht te nemen tot het protest blijft bestaan.

Indien hij dit niet gedaan heeft, kan hij slechts verhaal nemen op de trekker of de betrokkene-acceptant. Deze laatste kan de rechter verzoeken hem uitstel van betaling toe te staan, en de vervolgingen te doen schorsen op grond van de vaststelling dat hij door de overstromingen van Februari 1953 zwaar getroffen werd.

même s'il s'agit de lettres de change ou de billets à ordre, de dettes résultant de ventes sur folle enchère, ou encore s'il s'agit de dettes à payer en vertu de décisions judiciaires coulées en force de chose jugée.

Considéré sous cet angle, le projet de loi s'inspire de certains précédents, tels par exemple les arrêtés-lois des 13 et 15 mai 1940, du 19 mars 1945 et surtout de la loi du 24 août 1948 permettant aux Cours et Tribunaux d'accorder, sous certaines conditions, eu égard à la situation exceptionnelle née des inondations, des délais de grâce aux victimes de celles-ci, en dérogation audit article 1244.

**

En effet, il n'a pas échappé à votre Commission que la proposition relative à de semblables dispositions légales devait être traitée avec circonspection. L'octroi du délai de paiement par exemple pour des lettres de change est, en quelque sorte, contraire au principe même de la lettre de change. Il est tout aussi contraire aux principes fondamentaux de notre organisation judiciaire de voir proposer par exemple qu'un jugement coulé en force de chose jugée pourra encore être pris en considération par le juge des référés pour y rattacher des délais quant à son exécution.

Certes, ces absurdités juridiques ne manqueront pas d'être critiquées, et la crainte de voir bon nombre de gens s'efforcer d'abuser de ces mesures de faveur pose en effet un problème.

Ceci n'empêche pas qu'il faut, à tout prix, soulager le pitoyable sort de nombreuses victimes des dernières inondations. Les principes de droit établis doivent céder le pas à cette situation de détresse exceptionnelle. S'ils doivent être respectés et observés strictement en temps normal, ils n'en doivent pas moins, dans une situation de détresse exceptionnelle, pouvoir céder la place à des règles qui sont, pour ainsi dire, imposées par la justice et l'équité. En effet, dans des circonstances pareilles, l'adage « *summum jus, summa injuria* » revêt tout son sens.

C'est donc une nécessité presque évidente, que les instances judiciaires soient armées pour s'opposer à l'insensibilité éventuelle de certains créanciers vis-à-vis de débiteurs gravement éprouvés. Ce projet de loi leur procure les moyens nécessaires à cet effet. C'est en s'inspirant des considérations reprises ci-dessus que votre Commission, après les avoir examinés de près et après y avoir apporté de légères modifications, les a adoptés à l'unanimité.

Le projet de loi ne comporte que trois articles.

Le premier se rapporte aux personnes qui, avant le 1er février 1953, ont tiré, accepté, endossé ou avalisé une lettre de change ou un billet à ordre, et qui ont été gravement éprouvées par les inondations du mois de février 1953. Le juge pourra leur accorder des délais pour le paiement de leurs dettes et faire surseoir aux poursuites intentées contre eux.

Il y a lieu à cet égard d'observer ce qui suit.

L'obligation du porteur de recourir au protêt subsiste.

S'il ne l'a pas fait, il n'a de recours que contre le tireur ou le tiré accepteur. Celui-ci pourra demander au juge de lui accorder des délais de paiement et de faire surseoir aux poursuites, en invoquant qu'il a été gravement éprouvé par les inondations de février 1953.

Indien hij protest heeft laten opmaken, kan hij verhaal nemen, hetzij individueel, hetzij collectief, op al de hoofdelijke schuldenaars. Ieder van dezen kan slechts uitstel bekomen voor zover hij zelf door de overstromingen werd getroffen. Er valt op te merken dat de omstandigheid, dat een of meer hoofdelijke schuldenaars door de overstromingen getroffen werden of zelfs een respijtermijn hebben bekomen, geen invloed heeft op de toestand van de andere eventueel gedagvaarde schuldenaars, en hun o. m. niet toelaat op om het even welke grond het voordeel in te roepen van de uitzonderlijke gunstmaatregel, die in het eerste artikel van het ontwerp vervat is.

Het wetsontwerp bepaalt dat de voorgestelde maatregelen van toepassing zullen kunnen zijn om schuldenaars die ingevolge de watersnood « zwaar » werden beproefd.

Uwe Commissie heeft zich langdurig afgevraagd of het wel zijn nut had de bewoording « zwaar beproefd » te behouden. Deze kwalificatie zou inderdaad kunnen aanleiding geven tot tal van moeilijkheden. Welke kunnen inderdaad de maatstaven zijn om, zelfs maar op benaderende wijze, te bepalen wanneer een persoon al of niet « zwaar » werd beproefd? En welke zullen de criteria zijn om vast te bepalen of een persoon voldoende zwaar werd getroffen om een uitstel van betaling te kunnen genieten?

Dit alles vormt gewis een feitelijke kwestie. Het gevaar is echter niet denkbeeldig dat de Rechter, ter oorzaak van deze kwalificatie, wellicht meer belang zou hechten aan de belangrijkheid van het schadegeval dan wel aan de vermogenstoestand van de beproefde persoon.

Om deze reden is het dat uw Commissie van oordeel was, dat de Rechter vrijelijk en oordeelskundig iedere toestand in het bijzonder moet nagaan en eigenmachtig moet kunnen oordelen of er, zowel uit hoofde van rechtstreeks als onrechtstreeks aangebrachte schade, redenen toe zijn om aan de beproefde persoon, voor het geheel of voor een deel van zijne schulden, uitstel van betaling te verlenen.

Daarom was uwe Commissie van oordeel dat de term « zwaar beproefd » niet dient weerhouden te worden, maar dat het volstaat het woord « beproefd » te gebruiken, zowel in de titel van het wetsontwerp als in de onderscheiden artikelen.

Het artikel 2 van het wetsontwerp heeft betrek op herveilingen bij toewijzing voor 1 Februari 1953. De rechter in kortgeding kan de schuldenaar, die door de watersnood beproefd is geweest, uitstel van betaling verlenen voor de betaling van het verschil in prijs. Een amendement ingediend door de Regering en dat de toepassing beoogt op al de gevallen van de herveiling, werd aanvaard met algemeenschap van stemmen.

Het artikel 3 heeft de toestand op het oog van degenen die tot betaling van schulden veroordeeld werden. Zulke personen kunnen, indien zij beproefd werden, opkomen tegen de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen. Het wetsontwerp hield voor dat dit diende te gebeuren « binnen vijftien dagen ». Uwe Commissie was echter van oordeel dat het termijn diende gebracht op vijftien vrije dagen. Deze klare uitdrukking zou alle betwisting betreffende de tijdsduur uitsluiten.

In het artikel 3 van het wetsontwerp wordt voorgehouden dat tegen het bevelschrift van de rechter in kortgeding geen beroep kan worden ingesteld. Sommigen waren de mening toegedaan dat het middel van beroep moest worden opengesteld. Ten slotte heeft uwe Commissie toch besloten tot het behoud van de beschikking van het wetsontwerp. De vrees is inderdaad gegrond, dat de mogelijkheid van verhaal tot talrijke misbruiken zou aanleiding geven. Velen zouden inderdaad gemakkelijk toevlucht nemen tot dit middel, in het besef dat de overbelasting van de burgerlijke Rechtbanken en Hoven niet zou toelaten spoedig over het beroep te beslissen, en in de overtuiging dat zij aldus in feite zouden genieten van een uitstel dat in rechte niet verantwoord zou zijn.

S'il a fait protester, il pourra exercer son recours contre tous les débiteurs solidaires, soit individuellement, soit collectivement. Chacun de ceux-ci ne pourra obtenir de délai que dans la mesure où il est lui-même éprouvé par les inondations. Il importe de souligner que le fait qu'un ou plusieurs débiteurs solidaires ont été éprouvés par les inondations ou même ont obtenu un délai de grâce n'influence pas la situation des autres débiteurs, éventuellement cités, et ne leur permet notamment à aucun titre d'invoquer le bénéfice de la mesure de faveur exceptionnelle que comporte le projet en son article premier.

Le projet de loi prévoit que les mesures proposées pourront être applicables aux débiteurs « gravement » éprouvés par les inondations.

Votre Commission a longuement hésité devant l'expression « gravement éprouvés ». En effet, cette qualification pourrait entraîner de nombreuses difficultés. Quels pourront être en effet les critères en vue de déterminer, même approximativement, le sinistré « gravement » éprouvé et les autres? Et quels seront les critères pour établir qu'une personne a été assez gravement éprouvée pour obtenir un délai de paiement?

Certes, il s'agit là d'une question de fait. Le danger n'est pas imaginaire que le Juge, à cause de cette qualification, n'attache plus d'importance à l'ampleur du sinistre qu'à l'état de fortune de la personne éprouvée.

C'est pourquoi votre Commission a estimé que le Juge doit examiner judicieusement, et en toute indépendance, chaque situation en particulier, et pouvoir statuer souverainement, s'il y a lieu, en raison des dommages directs ou indirects, d'accorder des délais aux personnes éprouvées, pour la totalité de leur dette ou pour une partie seulement.

Aussi, votre Commission n'a pas cru devoir retenir l'expression « gravement éprouvées », estimant qu'il suffit d'employer le terme « éprouvées » tant dans le titre du projet de loi que dans les divers articles.

L'article 2 du projet de loi concerne les ventes sur folle enchère sur adjudication antérieure au 1er février 1953. Le juge des référés peut accorder des délais, pour le paiement de la différence du prix, au débiteur éprouvé par les inondations. Un amendement introduit par le Gouvernement et tendant à rendre la disposition applicable à tous les cas de folle enchère a été admis à l'unanimité.

L'article 3 se rapporte à la situation de ceux qui ont été condamnés au paiement de dettes. Ces personnes, si elles ont été éprouvées, pourront prendre recours contre l'exécution des décisions judiciaires. Le projet de loi disait que ceci devait se faire « dans la quinzaine ». Votre Commission a toutefois estimé qu'il y avait lieu de porter ce délai à quinze jours francs. La clarté de cette expression aura pour effet d'éliminer toute contestation quant à la durée du délai.

L'article 3 du projet prévoit que l'ordonnance du juge des référés n'est pas susceptible d'appel. Certains membres ont estimé qu'il fallait ouvrir le moyen d'appel. Votre Commission décida finalement de maintenir la disposition dans le projet de loi. En effet, il y a lieu de craindre que cette faculté d'appel n'ouvre la porte à de nombreux abus. Beaucoup seraient en effet tentés de recourir à ce moyen en spéculant sur l'impossibilité de statuer rapidement sur l'appel, à cause de l'encombrement des rôles des Tribunaux civils et des Cours, et dans la conviction d'obtenir ainsi en fait un délai qui ne se justifierait point en droit.

Sommige leden van uwe Commissie hebben ten slotte gevraagd of de beschikkingen van artikel 3 zouden kunnen uitgebreid worden tot de uitvoering in zake belastingschulden. Uwe Commissie heeft geoordeeld op dit voorstel niet te kunnen ingaan. Terecht werd immers opgemerkt dat geen enkele uitzonderlijke wetgeving ooit zulke macht, in fiscale aangelegenheden, aan de burgerlijke rechtbanken heeft toegekend. Het gaat om een terrein dat veeleer voorbehouden is aan de uitvoerende macht. Men heeft er overigens op gewezen dat ook voor de oorlogsgeteisterden nooit dergelijke wettelijke beschikkingen werden getroffen. Uwe Commissie heeft echter zeer uitdrukkelijk de wens geuit dat de Minister van Financiën zou toelaten dat aan de geteisterden van de overstromingen termijnen van respijt zouden worden gegund om zich te kwijten van hunne belasting-schulden.

Het wetsontwerp, gewijzigd zoals hierboven vermeld, werd eenparig aangenomen. Dit verslag werd goedgekeurd met algemeenheid van stemmen.

De Verslaggever,
A. DE GRIJSE.

De Voorzitter,
L. JORIS.

Certains membres de votre Commission ont enfin demandé si les dispositions de l'article 3 pouvaient être étendues à l'exécution en matière de dettes fiscales. Votre Commission a estimé ne pas pouvoir se rallier à cette proposition. On a observé à juste titre que jamais une législation exceptionnelle n'a conféré de tels pouvoirs aux tribunaux civils en matière fiscale. Il s'agit d'un domaine réservé plutôt à l'exécutif. D'ailleurs, il a été signalé aussi que jamais non plus il n'a été pris des dispositions légales semblables en faveur des sinistrés de la guerre. Toutefois, votre Commission a émis le vœu formel que le Ministre des Finances permette l'octroi aux sinistrés des inondations de délais de grâce pour le paiement de leurs dettes fiscales.

Le projet de loi, modifié comme il a été dit ci-dessus, a été adopté à l'unanimité. Le présent rapport a été également approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. DE GRIJSE.

Le Président,
L. JORIS.

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

WETSONTWERP

houdende tijdelijke uitzonderingsbepalingen ten gunste van de personen die beproefd werden door de overstromingen van Februari negentienhonderd drie en vijftig.

Eerste artikel.

Bij afwijking van het laatste lid van artikel 1244 van het Burgerlijk Wetboek, zoals het is gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 30 Juli 1938, kan de rechter uitstel verlenen en de vervolgingen doen schorsen ten gunste van de personen die vóór 1 Februari 1953 een wisselbrief of een orderbriefje hebben getrokken, geaccepteerd, geëndosseerd, voor aval getekend en die door de watersnood van de maand Februari 1953 beproefd werden.

In dit geval worden de leden 2 tot 8 van vorenbedoeld artikel 1244 van het Burgerlijk Wetboek toegepast.

Art. 2.

Ingeval van herveiling bij toewijzing vóór 1 Februari 1953, indien de gebrekige koper beproefd werd door de watersnood van de maand Februari 1953, kan de rechter hem uitstel verlenen voor het betalen van het verschil van de prijs.

Art. 3.

De door de watersnood van de maand Februari 1953 beproefde personen kunnen binnen *vijftien vrije dagen* na het dwangbevel opkomen tegen de tenuitvoerlegging van

TEXTE PROPOSÉ PAR LA COMMISSION.

PROJET DE LOI

portant des dispositions exceptionnelles et temporaires en faveur des personnes qui ont été éprouvées par les inondations de février mil neuf cent cinquante-trois.

Article premier.

Par dérogation à l'alinéa final de l'article 1244 du Code civil, modifié par l'article premier de la loi du 30 juillet 1938, le juge peut accorder des délais et faire surseoir aux poursuites en faveur des personnes qui ont tiré, accepté, endossé, avalisé une lettre de change ou un billet à ordre avant le 1er février 1953 et qui ont été éprouvées par les inondations du mois de février 1953.

En ce cas, il est fait application des alinéas 2 à 8 du prédit article 1244 du Code civil.

Art. 2.

En cas de vente sur folle enchère, sur adjudication antérieure au 1er février 1953, si le fol enchérisseur a été éprouvé par les inondations du mois de février 1953, le juge peut lui accorder des délais pour le paiement de la différence du prix.

Art. 3.

Les personnes éprouvées par les inondations du mois de février 1953, peuvent prendre recours pendant *quinze jours francs* à dater du commandement contre l'exécution de toute

elke rechterlijke beslissing gewezen vóór de dag na die waarop deze wet in werking treedt en waarbij zij worden veroordeeld tot de betaling van burgerlijke of handels-schuldvorderingen.

Binnen deze termijn van *vijftien vrije dagen* en, ingeval tegen de rechterlijke beslissing wordt opgekomen, tot aan het niet voor verzet vatbaar zijnde bevelschrift, is de tenuitvoerlegging van rechtswege geschorst.

Het rechtsmiddel wordt bij deurwaardersexploot aan de vervolgde partij betekend en houdt, op straffe van nietigheid, dagvaarding om binnen de termijn van vijftien dagen na het exploot vóór de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend in kort geding te verschijnen.

Deze magistraat, na partijen of hun vertegenwoordigers te hebben gehoord, uitspraak doende naar billijkheid en met inachtneming van hun wederzijdse toestand, kan, onder de door hem bepaalde voorwaarden, voor al de verplichtingen van de schuldenaar of een gedeelte daarvan, uitstel van tenuitvoerlegging verlenen. Tegen zijn bevelschrift kan geen beroep worden ingesteld.

Art. 4.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

décision judiciaire rendue avant le lendemain du jour de l'entrée en vigueur de la présente loi et les condamnant au paiement de créances civiles ou commerciales.

Pendant ce délai de *quinze jours francs* et, en cas de recours, jusqu'à ordonnance non susceptible d'opposition, l'exécution est suspendue de plein droit.

Le recours est signifié par exploit d'huissier à la partie poursuivante et contient, à peine de nullité, citation à comparaître dans le délai de quinzaine de l'exploit devant le président du tribunal de première instance siégeant en matière de référé.

Ce magistrat, après avoir entendu les parties ou leurs représentants, statuant en équité et compte tenu de leur situation respective, peut, dans les conditions qu'il détermine, pour tout ou partie des obligations du débiteur, accorder un sursis d'exécution. Son ordonnance n'est pas susceptible d'appel.

Art. 4.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur Belge*.